

V.Móz; 5:18

Hankiss Elemérnek volt egy televíziós sorozata, melyben a tízparancsolatról beszélgetett mindenféle nagyon okos emberrel. Tényleg nagyon okosakkal. Voltak filozófusok, antropológusok, rabbik, etológusok, csupa nagyon okos, nagyon híres, nagyon felkapott ember. S egyszerűen nem tudtak mit kezdeni ezzel a paranccsal. Ott voltak elakadva, hogy ez a szabadságnak a gátja, és hogy a nyugati kultúra büntudatot kapcsol a szexualitáshoz. Nem akartam hinni a fülemnek. Egyrészt, mert a nyugati kultúra ma már éppen semmihez sem kapcsol büntudatot, másrészt mikor a műsor végéhez értünk, még mindig nem mondta ki senki, hogy ez a parancs nem az egészséges szexualitást tiltja, csupán azt hozza elénk, hogy az embernek lelke is van. Hát idáig nem jutottak el ezek az okos emberek. Mi viszont ebből a szemszögből vizsgáljuk meg az ige világossága mellett ezt a parancsolatot!

A Szentírásban azt látjuk, hogy Isten egyáltalán nem tiltja a szexualitást, és egyáltalán semmiféle büntudatot nem kapcsol hozzá. Sőt Isten nemhogy nem tiltja, de ő találta fel, és ő ajándékozta ezt az embernek. Isten teremtette az embert férfivá és nővé, és ő parancsolta nekik szaporodjatok és sokasodjatok. Nem hiszem, hogy Isten valami különleges lombikeljárásra gondolt, mikor Ádámnak és Évának ezt a parancsot adta. Isten teremtette meg tehát Ádám mellé Évát, és ezzel minden időkre érvényes modellt adott elénk. Egy férfi és egy nő házassága, örök szövetsége, testi-lelki kapcsolata a szexualitás megfelelő kerete. Világos, tiszta beszéd ez, nincs ezen mit ne érteni, vagy félremagyarázni. Nem egy férfi és három nő, nem egy férfi és egy másik férfi, nem egy nő és két kecske, és sorolhatnám. Nem. A Biblia egyébként Mózes törvényeiben ennél sokkal részletesebben kifejti, hogy milyen tisztátalan kapcsolatok lehetnek emberrel és állattal, melyek utálatosak az Isten előtt. Nyilván azért részletez a Biblia ilyen dolgokat, mert a szexuális készletet sok ocsmányságba és nyomorúságba vitte bele az embereket, noha az értelmük számára már a teremtés történetéből is teljesen egyértelmű lehetett volna, hogy egy férfi és egy nő életre szóló házassága a megfelelő keret. Ezen belül lehet Isten jó ajándéka a szexualitás örömszerző, kiteljesítő, szeretetből fakadó és a szeretetet elmélyítő akkor is, mikor gyermeknemzés a célja, meg akkor is, amikor ettől teljesen függetlenül vannak együtt a házastársak. Istenről tehát e parancsolat kapcsán elmondhatjuk, hogy egyáltalán nem prűd, nem örömgylkos, nem szabadságot korlátozó. Éppen ellenkezőleg. Ő adott az embereknek a nemiséggel egy hihetetlenül nagy ajándékot, hogy ezzel szebbé, izgalmasabbá, teljesebbé és boldogabbá tegye az életünket, és adott ehhez az ajándékhoz védelemként útmutatást és keretet is, hogy ajándékával ne elrontsuk, hanem valóban megszépítsük életünket.

A parancs tehát nem emberi szabadságunkat gátló, hanem emberi méltóságunkat védő parancsolat. Ráirányítja a figyelmet arra, hogy nem használati tárgy, nem egyszerű élvezeti cikk vagy. De vigyázz: a másik ember sem az. Mert az embernek lelke van. És az ember bármit csinál, azt nem egyszerűen csak a teste csinálja, hanem a lelke is, legalábbis, amíg az ember él. Miután meghal már nem, de azért úgy érezzük, hogy még a holttestnek is van méltósága. Azzal se illik akármit csinálni. De amíg élünk, addig meg föltétlen tudnunk kell, hogy amit a testünk tesz, az megérinti a lelkünket is. Lehet, megörvendeztet, lehet, elszomorítja. Lehet, hogy nemesebbé teszi, de az is lehet, hogy bemocskolja. De az biztos, hogy semmit se tehetünk úgy, hogy a lelkünk érintetlen maradjon. És a párkapcsolatban pont az a jó, ahogy az testünket és lelkünket egyszerre megmozgatja.

Az elkötelezett szerelemben a lelki és testi vágyódás, a testi és lelki szeretet együtt kell, hogy járjon. Sose jó az, ha a test és a lélek elszakad egymástól. Nem jó az, ha az ember így önmagában meghasonlik. Az a jó, ha test és lélek harmóniában tud egy egészséges személyiséget alkotni. A szerelemben viszont két testről és két lélekről van szó. És ez a két test, két lélek, két ember összeforr. Így beszél erről a Szentírás: „*a férfi elhagyja apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek egy testté*” (Gen; 2:24). Jézus pedig így magyarázza ezt az isteni rendet: „*Úgyhogy már nem két test, hanem egy. Amit tehát az Isten egybekötött, ember azt el ne válassza*” (Mt. 19.6). Mert **egy** állandó szeretetkapcsolat, szerelmi kapcsolat, megsokszorozza az élet harmóniáját kiteljesedését, boldogságát. De ez nem játék. Ezt nem lehet próbálgatni. Sokan ott rontják el, hogy előre próbálgatni akarják. De nem lehet. Mert mit lehet próbálgatni? A színdarabot. De a házasság nem színdarab, hanem maga az élet. Az életnek pedig nincs jelmezes főpróbája. Az életnek csak a kiteljesítése vagy elrontása van. De próba nincs. S ha te színházi módon próbálsz, akkor éppen rongálsz az életed. Ha pedig Isten ajándékát Istenben bízva elfogadod, akkor valóban élsz.

És ne menjünk el amellest se szótlánul, amit Jézus mond. Ember el ne válassza. Mert ha a két test és két lélek már eggyé lett, akkor nem lehet úgy elválasztani, hogy ott a harmónia megmaradjon. Egy ilyen választás nem a harmóniát növeli, hanem súlyos sérüléseket okoz. Ráadásul nem csak a feleknek, hanem a környezetnek, azon belül a legsúlyosabbat a gyerekeknek. Sok történetet lehetne ezzel kapcsolatban mondani. És nem viccesek ezek a történetek. Ezeket nem mutatják a minden értelmes szabályt felrúgó szexualitást reklámozó filmek.

De Istennek nem ez a célja a nemiséggel. Nem az, hogy magunkat és másokat tönkretegyünk, megsebezünk vele. Isten célja egy magasabb életminőség, személyiségminőség elérése. Félő, hogy az itt ülő házások közül valakinek most eszébe jut a házassága néhány legsötétebb napja, és arra gondol: „*Miről beszél ez itt nekünk? Magasabb életminőség? Ott szaladgál a világban a sok vidám szingli, én meg ki se látszok a bűdös pelenkák közül!*” Vagy arra: „*Ha tudná a tiszteletes úr, hogy mennyit szenvedtem én a férjem mellett, akkor biztos nem mondana ilyet*”. De az igazság az, hogy mondana. Mert én azt gondolom, hogy a „rossz napok” is nagyon fontosak. Természetesen eredőleg mi nem szeretjük ezeket. Mert mi ösztönösen úgy látjuk a világot, hogy a nappal jó, az éjszaka rossz. A világos jó, a sötét rossz. De a valóság más. Mert a világ úgy lett megteremtve, hogy a nappal jó, és az éjszaka is jó. Szükséges a világos, és szükséges a sötét is. A nászút

és a mézeshetek nagyszerűek és fontosak. De fontos az első csalódott, veszekedős rossz nap is, melyet a hosszú évek alatt még jó pár hasonló rossz követhet. Mert a házastárs Isten ajándéka. Isten jó ajándéka. De nem csak arra való, hogy jól érezd magad vele és általa, – bár kétségkívül erre is – hanem arra is, hogy Isten formáljon általa. De vigyázz! NE TE akard formálni a házastársad! A házasság halála, ha te akarsz férfit faragni vagy engedelmes feleséget nevelni házastársadból. Ne tedd! Te elfogadni és szeretni akard őt úgy, ahogy van. De engeddd, hogy ISTEN formáljon téged általa. Engedd, hogy Isten a házasság jó ajándéka által egy még jobbhoz elvezessen. Engedd, hogy Isten a házastársad karcos tulajdonságai felhasználásával munkálja benned a több türelmet, a nagyobb bölcsességet, s formáljon a Krisztus-képűségre, és vezessen az örökéletre. Mert ez is a célja a házasságnak. Isten a házassággal tanít minket. Tanít az önzésünk ellen küzdeni. Tanít imádkozni. Tanít megbocsátani. És legfőképp tanít szeretni. S ha úgy találsz, hogy sok a fájdalom a házasságodban, előfordulhat, hogy ez azt jelenti, sokat kell még tanulnod. Valamiben még sokat kell Isten akaratahoz formálódnod. (Ez természetesen nem menti házastársadat, ha ő bűneivel kínoz téged. A bűnt semmi sem menti. De a te fájdalmadból élet fakadhat, ha segít a fájdalom, hogy Krisztushoz közelebb kerülj.) Mindenesetre a házassággal járó fájdalomtól ne ess kétségbe. És főleg ne fuss el a nehézségek miatt. Jusson eszedbe, amit az Írás mond: „*Vassal formálják a vasat, és egyik ember formálja a másikat.*” (Péld. 27.17) – és ha ezt a formálást Isten kezéből jövőnek tudod tekinteni, és Istentől, mint szerető mennyei atyától el tudod fogadni, akkor a fájdalmas napokból rengeteg áldás fakadhat (magára a házastársi kapcsolatra nézve is).

Ne paráználkodj! – mondja a parancsolat. S aztán, ha megnézzük, hogy a továbbiakban hogyan fordul elő a paráznság kifejezés a Bibliában, akkor azt látjuk, hogy nem is csak annyira a házasságról vagy a szexualitásról szól ez a parancsolat. A paráznságot a próféták leginkább a népen kéri számon, még hozzá abban az értelemben, hogy elhagyták, bálványokkal megcsalták az Istent. Mert ebben a parancsolatban is benne van nem csak az ember-ember kapcsolat, hanem az ember-Isten kapcsolat is. Istenhez is légy hűséges, sőt elsősorban hozzá, mert a hozzáfűződő kapcsolatodból származhat az emberek iránti hűség is. Légy hűséges a téged megalkotó és téged nagyon szerető Istenhez! Mít is jelent ez? Azt, hogy szeretettel és bizalommal vagy iránta. Igyekszel megismerni őt, felismerni akaratait és engedelmeskedni neki. Hűséges vagy az ő népéhez, a gyülekezetéhez is. És összességében hűséges vagy a tőle kapott, saját életedhez is, azaz nem akarsz másik hazát, mint amit ő adott neked, nem akarsz másik hivatást, mint amire ő elhívott téged, és nem akarsz másik házastársat, mint akit ő adott, rendelt neked. Nem akarsz másik életet. Hanem elfogadod tőle a saját életedet, a saját sorsoddal, saját házastársaddal, és megtanulod a saját életedben jól érezni magad. S ha hűséges vagy Istenedhez, akkor rájössz, hogy ez nem is olyan nehéz. Mert Isten segítségével boldog lehet az életed, ha megtöltöd a neked adott keretet az Istentől naponként kért és kapott szeretettel.

Ne paráználkodj! – nem egy népszerű parancs. Pedig nem jelent ez mást, minthogy legyetek Istenhez hűségesek, s ezáltal teljen meg életek egymás iránti szeretettel. Ámen.

1. Olvassátok el az V.Móz; 22:13-23:1-ig terjedő szakaszt! Milyen medret jelöl ki az olvasott ígérés a szexualitásnak?
 2. Olvassátok el Az V.Móz; 20:10-21-ig szakaszt! Hogyan ítél a Biblia a homoszexualitás gyakorlatáról? Hogyan ítél az állatokkal való szexuális kapcsolatról? Különböző mércét használ-e az ige a házasságtörő férfi és nő megítélésében?
 3. Olvassátok el az 1Kor; 7:1-16-ig szakaszt! Tiltja a Biblia a házasságot vagy szexualitást? Milyen rendelkezéseket ad Pál apostol?
- a) Az esküvő előtt mennyire voltál felkészülve arra, hogy a házasságnak lesznek nehéz napjai is?
 - b) Könnyű megélni a házassági hűséget? Mi az, ami a hűséget leginkább segíti, s mi az, ami leginkább nehezíti?
 - c) Tapasztaltad azt, hogy Isten formált a házasság és a házastárs által? Tudsz olyan jellemvonást mondani, amit Isten így alakított ki benned?
 - d) Isten jelen van házasságokban? Hogyan tapasztaljátok az ő jelenlétét, és mit jelent ez számotokra?
 - e) Ha valaki egyedülálló, akkor milyen kapcsolatokon át tudja Isten a leginkább formálni?
 - f) A házasságban vagy a házasság nélkül élőknek nehezebb ez a parancsolat?
 - g) Idézzétek fel a házasságok legszebb pillanatait, s egy olyat osszatok meg belőle, amiért igazán hálásak lehettek Istennek és a házastársatoknak!